

Նորութիւն ըսած չեմ ըլլար, եթէ գենի, որ Հայկական հարցի (նաև նաւուրաքար ցեղասպանութեան) ծանօթացման, բացատրութեան եւ լուսաբանումին նոխրուած բաւական հարուս մատենագրութիւն կայ գրուած մասնաւրաքա՞ անզերէն եւ ֆրանսերէն լեզուներով, բայց անուուու հայերնով գրուած հայուական գրականութենէն, սակայն սպաներէն լեզուով համենաւրաքար հազորագիւս են հրաւարակուած աշխատութիւններ, եւ հետեւաբար բաւական արփաս է սպաներէն մատենագրութիւնը՝ իհչ կը վերաբերի Հայկական հարցին, անոր ծագումին եւ դամական զարգացումին, հայրուր յարաբերութիւններու հանգուցային հանգրուաններուն, միջազգային բաղաբականութեան մէջ եւ միջ-թեսական յարաբերութիւններուն մէջ ունեցած անդրադարձներուն, վերջապես՝ հայոց ցեղասպանութեան, անկախ դեսականութեան ժեղծման (1918), եւ յէտ Եղեռնի հայկական շարումնակուող դահանջանիրութեան:

զլով գրականութեան մը կարիքի մասունք առաջանաւ չեն առաջնորդութիւն հարցին ճօտնալով միմյան դեմքի դրու ուղղուած բարոզական նկատման մեջ, այլ կայ նաև ներհայական դահնան մը : Այս վեցին դարագուն, ըստ մեջի, այնան կարեւու է որքան դեմք դրու կաարարութ բարոզական դիմունը, նոյնինչ՝ աւելի առաջնահերթ, իրեւ աշխատանի դաշտ են անմիջական հրամայական :

Այս գծով կարեի է Ընկատի ունենալու հետեւայ դպրագմանը.-

ա) Յարաւային Ամերիկայի մէջ կ'աղրի աւելի քան 100 հազար հաւուող հայ զամազաւած մը, որուն աւելի քան 80 տոկոսը՝ սպանախու երկիրներու մէջ (մնացեալու Պրագի, որուն լեզուն փորթուկալերէն) է:

բ) Զակազանցած չեն ըլլար, Եթե յայսենին, որ այս զամազածին նուազագոյն 90 առ հարիւնը, այսօր օսարախու է եւ անձանօք՝ հայերնին հետեւարա նաեւ, ընդհանրամբ անձանօք ըլլալով անգերէն կամ

Ճակատագրական, բայսորուց, աղետալի կամ հեռուսական բոլոր դաշտական հանգրուաններու վրայ, որոնց բովեն ու փոթորիկեց անցաւ Դայակական հարց կոչուու եւ ցարդ անլոյծ մնացած համար գայխն մեր խնդիրը. Ազգ. Սահմանադրութեան հոչակում, հայ կողման սակցութիւներու հիմնարքութիւնը 1896-97-ի կոտորածներ, ֆեւարյան շաբաթում, 1908-ի Օսմանեան սահմանադրութեան հոչակում 1909-ի ջարդեր, Համաշխարհային Ա. դատեազմ եւ ցեղասպանութիւն, Ցարական կայսրութեան տաղալում (1917), Վեցամյետ Հայաստանի անկախութեան ստեղծու (1918) եւ հայ լետականութեան կազմաւորում, դաշնագիրներ, դիւանագիտական եւ ուազնական գործութիւններ, քուրթեր, փաստա քուրթեր, Վկայութիւններ, խոսուան ու դրժուաններ, Վեցամյետ միջնագային արխիմետն բաղրամաքանոյթ վաւերագիրներ, անդր

մէջ: Հաւովի առնելով Օհաննան
կորողական գործի՝ Հայստան
Գիտութիւններու ակադեմիան իր
ընդհած է դատույ դղկուրի ժիշտ
սր:

Ուրա է անհրա տաւելուուն

Ե) Մասնաւրաբէս զմահատիք է Օհանեածի ձիգը՝ օգտուելու համար շարֆ մը Երկիրներու ղետական արխիներէն, Երկիրներ, որոնի գործօն կերպով ղետակատա եղած են Հաճամատարահային Ա. դատերազմին, ինչողէս Ֆրանսա, Անգլիա, Սիացեալ Նախանզմեր, Իտալիա, որոնց արտասին գրեցո արխիներէն հանած է Հայկական Հարցին Վերաբերդի փաստառութեր եւ վկայութիւններ, գալանի ժողովներու վաւերագրեր, ղետական նարոց յայտարարութիւններ: Այդ բոլորն կը խօսին միջազգային այն ծավալուն լրացին եւ անտարերկրեան մասին, չըսելու հանար դաւաճանութեան, որոնց զին զմաց հայոց արդար դատը, հակառակ հայ ժողովուրդի ծառայութիւններուն իրեւ «Կինք դաշնակից» եւ հակառակ այս ուղղութեամբ կատարուած դաշօնական խոստումներուն:

գ) Անշուշ անկարելի է այստեղ
մի առ մի յիշել բոյոր այն խաղաս-
կան, դիւնազիտական, ռազմա-
կան դժբանուն ու դրուածները, որոնք հ-
րառու կը յաջորդեն 1918-20 տարինե-
րու ընթացքին, այնուն հաճաղար-
փակ են անոնք եւ չեն սահմանա-
փակուիր միայն Հայաստանի եւ հայ-
կեանի շրջագիծին մէջ, այլ Օհա-
նեան իր տեղինառութիւնը կը ծա-
լալէ օստի թէ՛ շրջակայի երկիրնե-
րուն, թէ՛ Սեւծառ Արեւելիի եւ թէ՛
միջազգային ընդհանուր իրավական-
կի բացայացումին վրայ, այս ձեռևո-
աւելի յաւագործն ղարզաբանելու
համար Հայաստանին վիճակուած
կացութիւնները:

Ե) Ի վեցրյա արաևալաքըն, որ թե՛ս հեղինակը կը խօսի իմանուելով փաստաբառերու Վրայ, այսուհան-ների իր եղայանգումներ կը նաև ա-ռաջնորդել աշրբե խորհրդածու-թեանց, աշրբե ժամանկէներու դար-զումին, անկասկած նաև բանավէ-ճի կամ աշրականթօնքեանց, ինչ որ բնական է եւ անխուսափելի:

Հիմնականն այն է, որ հեղինակը անայլայլ ջատագովն է արդարութեան դաստիառութեան, նարդկային իրաւունքներու յարգումին, հայկական դահանջաշրութեան եւ ցեղասպան դետութեան դատավախառութեան միջազգային ճանաչումին։ Եթինակային այս սկզբունքը տող առ տող կը հաստատի եւ կը վերահաստառի վեց հասուներուն մէջ, եւ եթ Օհանեան մասնաւոր հակում ունի խօսելու եւ գրելու վաւերագրութեան ընթացքն, եթէ կը նախընթաց առարկայական դատումներն ու փաստեց, ապա իր գիտաւոր առաջարանն է վերեկի սկզբունք՝ Թուրքիա ծրագրած է հայոց ցեղասպանութեան եւ միջազգայնունքն ուժիւնք է արժանանայ համարաւասիսան վերաբերութիւն։ Այս հանդումը Օհանեանի համար գաղափարական ելակէտ է, եւ այդ ուղղութեամբ ան նստած ու շարադրած է 5600 էջուու հւկայական վաւերագրութիւննեց։

Մատուրական եւ հասարակազի-
տական այս համոգումին արդիմ է
նաև Օհանեանի ուրիշ մէկ աշխա-
տիքինը, որ կը կոչովի « Թօնրիա՝
ցեղասպան ղետութիւն, 1915-
1923» եւ որ լոյս տեսաւ 1986-ին։
Այս զորժին մէջ են հեղինակը բաց-
արիւ վաստեաքութեանը կը ընդէ,
որ Թօնրիա ծագրեց եւ գործարեց
հայերն ցեղասպանութիւնը, որով
եւ աղախայացն Արեմահայաս-
տանի գրեթէ ամբողջ տարածքի 3ի-
շենի, որ շարի առաջին երեք հասոր-
ները լոյս տեսած են 1975-ին, 1986-
ին եւ 1990-ին, չորրորդ հասորը՝
1994-ին հինգերորդը՝ 2005-ին, իսկ
վեցերորդը եւ վեցինը՝ այս տարի։
Այօր, Սփիտիք մէջ, Հայկական

հարցի գիտական մեխարաբնումին,
ծանօթացնան եւ արդարադատու-
թեան հետաղողակին նովիրուած ա-
լեյի բան 30 դիմեներն մէկն է դրէս.
Փասիուալ Օհանեան ու գրեթէ միա-
կը՝ որ սպաներն լեզուվ կը ծառա-
յէ ազգային մեր դասին:

Դա ազգային առ բարել։
Դամազգային արժեւորումի եւ
զմահատանի արժանի վաստակ մը։

Սովորական աշխարհի ծանօթացնելու համար

Հայկական հարցը

Դոկտ. Փասիվուալ Օհանեսյանի կոքողային զիրքը

Ֆրանսերէն լեզուներուն, չի կը կընա
օգտովի այս լեզուներով գրուած են
հայ կամին ու հայկական հարցե-
րուն անդրադառն զիրեթեն:

Կովկասեան շարժումներ եւ այնուհետև՝ խորհրդայնացում:

Պուած 1915 թուականի ցեղասպ
նութեան մասին:

բ) Երկրորդ համգործակի չորրորդ
հինգերորդ եւ վեցերորդ հատուեա
կ'ընդգրկեն 1918, 1919 եւ 1920 ս.

իմերու իրադարձութիմները, անկովկասեան իրավիճակը, Սէբաստիան Սարդարապահի, Բաւ Աղարած ճակատամարտներ, Փարփակ Ազգի յին ժողով, 1919-ի Վերահինուոր Հայաստան՝ տարածքային ընդարձանան մեծ յոյսեր, մեծ Տերութիմներ խոստումներ, անկախ Հայաստանարարին խաղաքականութիմ, Մութաֆա Թեմալի շարժում, որ կը ձգուածութեալ ցեղազանութիմն, անուհետու 1920-ին իրար յաջորդութեալու և Սեմի դաշտակի առաջնագիր, Ովհանական իրաւարական վճիռը, Գարամերի արշաւ Հայաստանի դեմ, Ավագ սարադրոյի անկումը, Վրացական լարահանացութիմներ, Կարմիր բանակի էջը Կովկաս, կամաւորներ մուտք Կիլիկիա, Մարաշ, Այնապատ Շաճոյ իմբնագաւառանութիմնը, հայ ժողովուրդի ու Հայաստանի հանդել արեւմտեան Տերութիմներ կողմէ ցուցաբերուած խոստման րուժ կեցուածքը, ու ի վերջո անկախ Հայաստանի կառավարութեան իշխանութեան յանձնուածը բոլցեկիմուն:

զ) Ըստ հեղինակին կողմէ որդես
րուած իւրայտուկ սկզբունքին, ա
վերջին երեք տարիներու դասնութիւնն
կը կառացուի ամիս առ ամիս ա
ձանագրելով Քայատանի եւ շրջան
կայ երկիներու, Ղարաբաղի եւ Մեծ

ଦୀବିର ଉତ୍ତିକିରି ରମ୍ଭିଜ୍ଞାନାର୍ଥେ ଆ
ଫାଜିହ ତି ନିଜ୍ଵାଗପାଜିହ, ଫାଲାଫି
କାନ, ନିଜ-ମେତ୍ରସାକୁନ, ନ୍ଧିବାନାଫିତ୍
କାନ ଝାଲି କାର୍ତ୍ତେନ୍ତ ହରାମାରଣିପିତ୍ରି
ନେତ୍ର, ହୁଶ୍ମତ୍ତେ ନାବି ଗ୍ରେହାମାନି
ରେବାନ ନେତ୍ରାକୃତା ଅର୍ବିନ୍ଦାମାନି
ରେବାନ କ୍ଷେତ୍ରାଗ୍ରମିଳ ଶକ୍ତିରେ, କ୍ଷେତ୍ର
କିହୀ ହୃଜାକୁନ ଚାରଥିମନ୍ତେର, ତେବୁ
ଯାକୁନ ଶ୍ରିହ ଚାରଥିମିଳ ଲକ୍ଷ୍ମନାମାନି
ଫ୍ରିଜ୍ରେ, ଗ୍ରେହାମାନିନ୍ତରେ ଠିଲା
ନ୍ଧାରାକୃତିକିମର, ଅର୍ବିକଣ ନୁଦ୍ର
ହି ପାନଦେଖନ୍ତେବାନ ନାହିଁଦେଖନ୍ତେ
ରହିନ୍ଦ, ହୃଜାକୁନ ଧିର ମାଟିକୁନି
କୁପିତିମନ୍ତରେ ଗର୍ଭନିମୁକିତିକିମର, ହୁ
ଏତେ ତି ଅର୍ବିନ୍ଦାନ ନ୍ଧାନ୍ଦାକିଂଗ ମା
ଟିକିତିମନ୍ତରେ ଫାଲାକୁନ ଚାରାକୁନ
ଖୁବିତିମନ୍ତରେ, ହୃଜାକୁନ ମାହାନ
ନ୍ତରୀନ ହାନିକ୍ଷେତ୍ର ନିରାଗନ୍ଧାକୁନ କ

ցուածքները, Եւայլն, Եւայլն:
η) Պէտք է ըստ, որ հեղինակին հիմ
նական սկզբունքն է խօսիլ վաերա-
կան վկայութիւններով, փաստաթու-
թերով, մետական միջազգային դի-
մունքու, հայ թէ օսար դիմանագէտներ-
յայսարարութեանց մէջորութաններու-
ինչ որ իր գործը կը դարձնէ առակա-
յական ժամանակագրութիւմ մը, և
Եւս ծիծու ի հաստարաւան հասաւ-

փորթում կալախօսու՝ Հարավային Ամերիկայի հայերը բացարձիկ հետարքութիւն ցոյց կուտան իրենց ազգայիշագործութեան, հայոց ղատնութեան Հայաստանին, Հայկական հարցից ղատնական հոլովոյթին, ցեղասպանութեան եւ ղահանջարութեան եւ Վերջապէս բոլոր այն իդութիւններուն հանդէղ, որ աղերս ու մին հայ կեանին ու ճակատագրին հետ:

η) Նկատ ունենալով այս իրողությունը, ինչպէս նաև այն հաճախանանքը, որ Մերձաւոր Արեւելի հայահոծ գաղղութեան եւ Հայաստանի մէջ ընդհանրացած լեզուներ չեն սղաներէնն ու փորթուկալերէնն, այս լեզուներով հրատարակութիւններ տասկի եղած են եւ հետեւաբար հայածանաշման գծով տարիներու ընթացքին ստիգուած է ուժագրա անլութիւնը, որմէ կրկնակիօրէն կը տուժէ հայութիւնում աշխատանքը:

Ե) Անհրաժեշտ է ուժիմն այս զանգականության տակ դնելը իրեն ճամանակակից լեզուով գրուած կամ թարգմանածոյ նիփեր՝ ըլլայ հայոց բառականության, հայ մասակոյթին ուղարկանության եւ ըլլայ ճամանակակից բառեր Հայկական հարցին եւ անոնք աշակերտերին հաջորդական մասին:

Ազգային ինժնութեան դահլիճ-
նումին, ազգային ողիք եւ գիտակ-
ցութեան ուժեղապահնին, ինչու
նաև նոյնինց մեր տահանցահիմու-
թեան յարաւու վերանորոգումը եւ
սկզբանական սպառաւումը

սեռական-սեռուսդ շարժակալվածութիւնը աղահովելու ժամանակէտէ խիս կենսական նշանակութիւն ունի դժողով ներառ ուղղաձայ բարոզչութիւնը:

Այս ժեսանկիմնեն դիտուած՝ օճոր-
հաւորելի եւ մեծապես օգտաշատ
գործ մը կատարած է դոկտ. **Փաս-
տուալ Օհանեանը** իր «Դայկական
հարցը եւ միջազգային յարաբ-
րութիւնները» ծավալուն աշխատա-
վիրութեանք, որուն վեցերորդ հասորը
լոյս ժեսան վերջեւ, Պուէնոս Այրեսի
«Ազգան» ժողաբաններ, հովանաւու-
թիւնանք Դայկասանի գիտութիւն-
ներու ավանդնեաններ:

